

273 Stjertmeis *Aegithalos caudatus*

Stjertmeisen foretrekker frodige løvskogområder i lavlandet, helst fuktdrag, sump eller bekkesig, gjerne med oreskog. De lever av små insekter og edderkopper.

Stjertmeiser er ekstremt sosiale, og holder sammen i travle og ustanselig småpludrende grupper året rundt. Også hekkingen bærer preg av samarbeid, da svært mange par har ekstra hjelpere, gjerne nære slektninger, ved reiret.

Voksen stjertmeis, Røst, 16. oktober 2016. Foto: Steve Baines

I Nordland hekker den på egnede steder enkelte år, og antagelig temmelig fåtallig selv om den er ganske diskret i hekketiden og ikke så enkel å påvise. Naturlig fluktuerende bestand og vandrende vaner hos stjertmeisen gjør det vanskelig å peke på eventuelle mer varige endringer i stjertmeisbestanden hos oss. Det er hekkefunn og indikasjoner på hekking over det meste av fylket ifølge Artsobservasjoner, Norsk fugleatlas og Fugler i Nordland (2004). Hekkeindikasjoner rapporteres hovedsakelig litt inn i landet og ikke ytterst på kysten. Saltdal kan nok regnes som fylkets mest stabile stjertmeiskommune, men heller ikke her rapporteres den hvert år.

Nylig utfløyet stjertmeisunge. Saltdal, 6. juni 2016. Foto: Atle Ivar Olsen

Om høsten kan stjertmeisflokker dukke opp omtrent hvor som helst i fylket, og da ofte langs kysten. Enkelte høster dukker det opp større mengder stjertmeisflokker som vi må anta kommer østfra. Det siste store invasjonsåret var i 2016, da mer enn 1500 individer ble rapportert. Et vanlig år rapporteres det færre enn hundre individer av stjertmeis i Nordland, og flest blir sett i løpet av oktober/november.